

REPUBLIKA HRVATSKA
PREKRŠAJNI SUD U SPLITU
SPLIT

P R E S U D A

U ime Republike Hrvatske, Prekršajni sud u Splitu, Split, po sucu ovog suda J. P., uz sudjelovanje J. B. kao zapisničara, u prekršajnom predmetu protiv prvookrivljenika X. d.o.o. (X. d.o.o.) kao pravne osobe, drugookrivljenika T. T. i trećeokrivljenika M. T. kao odgovornih osoba zbog prekršaja iz čl. 101. st.1. t.2. Zakona o investicijskim fondovima (NN 150/05), kažnjiv po 51.232. st.1. 1.19. i st.2. cit. Zakona, povodom optužnog prijedloga Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga Klasa 714-03/12-04/2, Ur. broj 326-116- 12-1, nakon održane i završene glavne i javne rasprave dana 05. studenog 2013. u izočnosti okrivljenika, dana 07. studenog 2013. objavio je i

p r e s u d i o j e

Prvookrivljenik X. d.o.o. (X. d.o.o.), sa sjedištem u S., upisan u sudski registar Trgovačkog suda u S., kao pravna osoba,

Drugookrivljenik T. T., član uprave, direktor prvookrivljenika, kao odgovorna osoba,

Trećeokrivljenik M. T. , kao odgovorna osoba,

svi branjeni po branitelju ., odvjetniku u S.,

k r i v i s u

- a) što su u vremenu od 01. veljače 2010. godine do 17. veljače 2011. godine protivno ograničenju iz čl. 101. Zakona o investicijskim fondovima prema kojem najviše 10 % neto vrijednosti imovine fonda može biti uloženo u prenosive vrijednosne papire ili instrumente tržišta novca jednog te istog izdavatelja prekoračili navedeno ograničenje ulaganja imovine otvorenog investicijskog fonda s javnom ponudom na način da je fond Y. na dan 01. veljače 2010. imao 11,54 % imovine, 26. ožujka 2010. 12,99% imovine, 06. svibnja 2010. 11,13 % i 09. lipnja 2010. 13,78 % imovine uložene u dionicu izdavatelja R. d.d., na dan 04. srpnja 2010. imao 11,68 % imovine, na dan 03. rujna 2010. 12,10 % imovine, na dan 03. listopada 2010. 13,57 % imovine te na dan 24. prosinca 2010. 11,83 % imovine uložene u obveznicu izdavatelja I., na dan 12. srpnja 2010. 11,379 % imovine, na dan 20. prosinca 2010. 11,655 % imovine te na dan 17. veljače 2011. 11,470 % imovine uložene u dionicu izdavatelja R. d.d.,
- b) što su u vremenu od 01. srpnja 2010. do 12. prosinca 2010. te od 18. travnja 2011. godine do 01. svibnja 2011. godine protivno ograničenju iz 51.101. Zakona o investicijskim fondovima kojim je propisano ukoliko je vrijednost prenosivih vrijednosnih papira ili instrumenata tržišta novca jednog te istog izdavatelja koji čine imovinu fonda veća od 5 % neto vrijednosti imovine fonda, zbroj vrijednosti tih ulaganja za sve takve izdavatelje ne smije prijeći 40 % neto vrijednosti imovine fonda prekoračili navedeno ograničenje ulaganja imovine otvorenog investicijskog fonda s javnom ponudom na način da je fond Y. na dan 01. srpnja 2010. imao 51,355 % imovine uložene u prenosive vrijednosne papire ili instrumente tržišta novca koja je bila uložena u dionice izdavatelja Z. d.d. u koje je uloženo 7,978 % neto vrijednosti imovine fonda, dionice izdavatelja L. d.d. u koje je uloženo 6,780 % neto vrijednosti imovine fonda, dionice izdavatelja E. d.d. za osiguranje imovine u koje je uloženo 7,552 % neto vrijednosti imovine fonda, dionice izdavatelja R. d.d. u koje je uloženo 15,755 % neto vrijednosti imovine fonda i kratkoročne vrijednosne papire izdavatelja I. d.d. u koje je uloženo 13,29 % neto vrijednosti imovine fonda, na dan 12. prosinca 2010. 56,76 % imovine uložene u prenosive vrijednosne papire ili instrumente tržišta novca koja je bila uložena u dionice izdavatelja Z. d.d. u koje je uloženo 8,510% neto vrijednosti imovine fonda, L. d.d. u koju je uloženo 7,269 % neto vrijednosti imovine fonda, dionice izdavatelja E. d.d. za osiguranje imovine u koju je uloženo 9,371 % neto vrijednosti imovine fonda, dionice izdavatelja R. d.d. u koje je uloženo 16,346 % neto vrijednosti

imovine fonda i kratkoročne vrijednosne papire izdavatelja I. d.d. u koje je uloženo 15,28 % neto vrijednosti imovine fonda, dan 18. travnja 2011. imao 41,405 % imovine uložene u prenosive vrijednosne papire ili instrumente tržišta novca koja je bila uložena u dionice izdavatelja Z. d.d. u koje je uloženo 5,733 % neto vrijednosti imovine fonda, dionice izdavatelja L. d.d. u koje je uloženo 8,430 % neto vrijednosti imovine fonda, dionice izdavatelja E. d.d. za osiguranje imovine u koje je uloženo 9,657 % neto vrijednosti imovine fonda, dionice izdavatelja R. d.d. u koje je uloženo 12,555 % neto vrijednosti imovine fonda i kratkoročne vrijednosne papire izdavatelja I. d.d. u koje je uloženo 5,03 % neto vrijednosti imovine fonda, na dan 26. travnja 2011. 41,362 % imovine uložene u prenosive vrijednosne papire ili instrumente tržišta novca koja je bila uložena u dionice izdavatelja Z. d.d. u koje je uloženo 5,726 % neto vrijednosti imovine fonda, dionice izdavatelja L. d.d. u koje je uloženo 8,420 % neto vrijednosti imovine fonda, dionice izdavatelja R. d.d. u koje je uloženo 12,540 % neto vrijednosti imovine fonda i kratkoročne vrijednosne papire izdavatelja I. d.d. u koje je uloženo 5,03 % neto vrijednosti imovine fonda te na dan 01. svibnja 2011. 41,27 % imovine uložene u prenosive vrijednosne papire ili instrumente tržišta novca koja je bila uložena u dionice izdavatelja Z. d.d. u koje je uloženo 5,713 % neto vrijednosti imovine fonda, dionice izdavatelja L. d.d. u koje je uloženo 8,401 % neto vrijednosti imovine fonda, dionice izdavatelja E. d.d. za osiguranje imovine u koje je uloženo 9,624 % neto vrijednosti imovine fonda, dionice izdavatelja R. d.d. u koje je uloženo 12,512 % neto vrijednosti imovine fonda i kratkoročne vrijednosne papire izdavatelja I. d.d. u koje je uloženo 5,02 % neto vrijednosti imovine fonda,

dakle, djelom pod a) i b) prvookrivljenik, drugookrivljenik i trećeokrivljenik nisu poštivali ograničenje ulaganja određena čl. 101. Zakona o investicijskim fondovima,

a što je u suprotnosti sa čl.101. st.1. t.2. Zakona o investicijskim fondovima (NN 150/05), čime su počinili prekršaj iz čl.232. st.1. 1.19. i st.2. cit. Zakona.

pa im se na osnovi citiranog propisa

i z r i č e

Prvookrivljeniku NOVČANA KAZNA U IZNOSU OD 50.000,00 (pedesettisuća) KUNA

Drugookrivljeniku i trećeokrivljeniku NOVČANA KAZNA U IZNOSU OD PO 10.000,00 (desettisuća) KUNA

Na temelju čl.33. st.10. Prekršajnog zakona (NN 107/07, 39/13) okrivljenici su obvezni platiti novčanu kaznu u roku od 60 dana po pravomoćnosti ove presude.

Ukoliko okrivljenici u roku od 60 dana po pravomoćnosti ove presude uplate dvije trećine izrečene novčane kazne smatrat će se daje novčana kazna u cjelini uplaćena.

Prvookrivljenik je dužan novčanu kaznu uplatiti u korist Republike Hrvatske, na IBAN ili broj računa Državnog proračuna HR1210010051863000160, model 63, s pozivom na broj odobrenja primatelja 6068-20622-31005102015.

Drugookrivljenik je dužan novčanu kaznu uplatiti u korist Republike Hrvatske, na IBAN ili broj računa Državnog proračuna HR1210010051863000160, model 63, s pozivom na broj odobrenja primatelja 6068-20622-31005102023.

Trećeokrivljenik je dužan novčanu kaznu uplatiti u korist Republike Hrvatske, na IBAN ili broj računa Državnog proračuna HR1210010051863000160, model 63, s pozivom na broj odobrenja primatelja 6068-20622-31005102031.

Na temelju čl. 139. st.3. u vezi s čl. 138. st.3. Prekršajnog zakona okrivljenici su obvezni naknaditi troškove prekršajnog postupka u paušalnom iznosu od po 150,00 kuna u roku od 60 dana po pravomoćnosti ove presude.

Prvookrivljenik je dužan troškove postupka uplatiti u korist Republike Hrvatske, na IBAN ili broj Državnog proračuna HR1210010051863000160, model 63, s pozivom na broj odobrenja

primatelja 6068-20622-32005102016.

Drugookrivljenik je dužan troškove postupka uplatiti u korist Republike Hrvatske, na IBAN ili broj Državnog proračuna HR1210010051863000160, model 63, s pozivom na broj odobrenja primatelja 6068-20622-32005102024.

Trećeokrivljenik je dužan troškove postupka uplatiti u korist Republike Hrvatske, na IBAN ili broj Državnog proračuna HR1210010051863000160, model 63, s pozivom na broj odobrenja primatelja 6068-20622-32005102032.

Obrazloženje

Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga pod gornjim brojem podnijela je dana 16. veljače 2012. godine optužni prijedlog protiv okrivljenika zbog djela prekršaja činjenično i pravno opisanih pod a) i b) u izreci ove presude.

Na zakazanu glavnu raspravu pristupio je drugookrivljenik T. T. koji je svoju obranu dao u ime pravne osobe kao njezin predstavnik i u vlastito ime kao odgovorna osoba u pravnoj osobi. U svojoj obrani je naveo kako su točni svi navodi činjenično opisanih pod točkama 1, 2, 3, 4, i 5 optužnog prijedloga. Naveo je kako je mišljenja kako takav činjenični opis ne predstavlja prekršaj iz razloga što je riječ o takvoj prirodi posla, a i da sam zakon dozvoljava da se unutar razumnog roka usklade vezano uz uloženu imovinu, a kod njih daje to u pravilu bilo tjedan, dva, a najviše tri tjedna. Istaknuo je kako njihovim postupanjem nisu nastupile nikakve štetne posljedice za ulagatelje, štoviše da bi štetne posljedice bi nastale da su morali u strogo zadanom roku prodavati vrijednosne papire ispod tržišne cijene. Zbog događanja na tržištu i događaja oko C. da su prijavili HANFA-i likvidaciju i da je tvrtka u postupku iste.

Trećeokrivljenik M. T. svoju je obranu dao u vlastito ime kao odgovorna osoba u pravnoj osobi. U svojoj se obrani u cijelosti pridružio obrani prvookrivljenika i nije imao ništa za dodati.

U nastavku glavne rasprave u dokaznom postupku sud je ispitaio svjedokinju K. S. koja je u svom iskazu navela kako je dana 20. svibnja 2011. godine vršila nadzor u prostorijama prvookrivljenika. Navela je kako je utvrdila propuste vezane uz uloženu imovinu otvorenog investicijskog fonda sa javnom ponudom i to na način daje fond imao više od 10 % imovine uložene u prenosive vrijednosne papire i instrumente tržišta novca jednog te istog izdavatelja i to konkretno 04. srpnja 2010. 11,68 % imovine, 03. rujna 2010. 12,10 % imovine, 03. listopada 2010. 13,57 % imovine te 24. prosinca 2010. 11,83 % imovine uložene u obveznicu izdavatelja I. d.d. Također 12. srpnja 2010. 11,379 %, 20. prosinca 2010. 11,655 % i dana 17. veljače 2011. 11,470 % imovine uložene u dionicu izdavatelja R. d.d. Utvrdila je kako su okrivljenici 18. travnja 2010. imali 41,405 % imovine uložene u prenosive vrijednosne papire koja je bila uložena u dionice izdavatelja Z. d.d., u koje je uloženo 5,733 % neto vrijednosti imovine fonda dionice izdavatelja L. d.d. u koje je uloženo 8,430 % neto vrijednosti imovine fonda, dionice izdavatelja E. d.d. u koje je uloženo 9,657 % neto vrijednosti imovine fonda, dionice izdavatelja R. d.d. u koje je uloženo 12,555 % neto vrijednosti imovine fonda i kratkoročne vrijednosne papire izdavatelja I. d.d. u koje je uloženo 5,03 % neto vrijednosti imovine fonda. Na dan 26. travnja 2011. te na dan 01. svibnja 2011. utvrdila je postotke imovine upravo onako kako su opisani na stranici 3 optužnog prijedloga koji čine imovinu veću od 5 % neto vrijednosti imovine fonda tako da je zbroj vrijednosti tih ulaganja za sve izdavatelje bio veći od 40 % neto vrijednosti imovine fonda. Nadalje je utvrdila za dane 01. veljače 2010., 26. ožujka 2010., 06. svibnja 2010. i 09. lipnja 2010. daje otvoreni fond imao više od 10 % imovine uložene u prenosive vrijednosne papire novca jednog te istog izdavatelja i to konkretno R. d.d., a dana 01. srpnja 2010. i 12. prosinca 2010. da su ulagali imovinu otvorenog investicijskog fonda u prenosive vrijednosne papire jednog te istog izdavatelja koji čini imovinu fonda veću od 5 % neto vrijednosti imovine fonda tako da je zbroj tih ulaganja za sve izdavatelje bio veći od 40 % neto vrijednosti imovine fonda i to upravo kako je to opisano na stranici broj 5 optužnog prijedloga. U trenutku vršenja nadzora dana 20. svibnja 2011. godine utvrdila je kako su okrivljenici bili u prekršaju i po 200 dana, a napomenula je kako su 01. listopada 2009. godine donijeli rješenje po prethodnom nadzoru po kojem su okrivljenici bili dužni postupiti, a da nisu postupili do nadzora 20. svibnja 2011. Još je navela kako smatra da su zbog takvog poslovanja, a nakon slijedećeg nadzora u kojem ona nije sudjelovala prijavili HANFA-i likvidaciju. Također je navela kako su ulagači trpjeli štetu zbog ovakvog poslovanja okrivljenika jer im okrivljenici nisu mogli isplatiti vrijednost udjela.

U dokaznom postupku sud je ispitaio svjedoka J. M. koji je u svom iskazu naveo kako je dana 20. svibnja 2011. vršio nadzor u društvu prvookrivljenika te kako je utvrdio propuste vezane uz

uloženu imovinu otvorenog investicijskog fonda na način da su imali više od 10 % imovine, odnosno 5 % imovine i 40 % imovine uložene u prenosive vrijednosne papire i instrumente tržišta novca jednog te istog izdavatelja i to upravo na način kako je opisano optužnim prijedlogom. Naveo je kako je naknadno bio u izvanrednom nadzoru i to u srpnju 2012. godine kada je i dalje zatekao propuste vezane uz vrijednosti imovine fonda, a što daje i uzrokovalo likvidaciju fonda, a za ulagače da je nastupila šteta jer da oni koji su htjeli izaći iz fonda nisu mogli biti isplaćeni s obzirom da okrivljenici nisu bili u mogućnosti isplatiti njihove udjele. U postupku likvidacije također nisu isplaćeni svi ulagači zbog nedostatka sredstava, a što da je posljedica počinjenja prekršaja vezana uz postotak neto vrijednosti imovine fonda koja je uložena u prenosive vrijednosne papire jednog te istog izdavatelja.

U daljnjem dokaznom postupku sud je izvršio uvid u zapisnik sastavljen 21. srpnja 2011., u ispis izvješća o vrednovanju imovine otvorenog investicijskog fonda Y. i izračuna neto vrijednosti imovine po udjelu na dan 04. srpnja 2010., 03. rujna 2010., 03. listopada 2010. te 24. prosinca 2010., u izvješće o vrednovanju istog investicijskog fonda po udjelu na dan 12. srpnja 2010., 20. prosinca 2010. i 17. veljače 2011., u ispis dijela izvješća o vrednovanju imovine otvorenog investicijskog fonda po udjelu na dane 18. travnja 2011., 26. travnja 2011. te 01. svibnja 2011., u rješenje Agencije od 04. veljače 2010., u ispis dijela izvješća o vrednovanju imovine otvorenog investicijskog fonda G. izračuna te neto vrijednosti imovine po udjelu od 01. veljače 2010., 26. ožujka 2010., 06. svibnja 2010. i 09. lipnja 2010., u ispis dijela izvješća o vrednovanju imovine otvorenog investicijskog fonda G. na dan 01. srpnja 2010. i 12. prosinca 2010., u izvadak iz sudskog registra Trgovačkog suda u Z.

U završnoj riječi predstavnik tužitelja je naveo kako je iz provedenog postupka nesporno dokazano da su okrivljenici u dužim vremenskim periodima kršili Zakon o investicijskim fondovima u pogledu dopuštenih ulaganja. Istaknuo je da je prvookrivljena pravna osoba tada kao društvo za upravljanje investicijskim fondovima te okrivljenici kao članovi uprave prvookrivljene pravne osobe su posebno licencirani od HANFA-e za obavljanje poslova uprave društva za upravljanje investicijskim fondovima. U skladu sa čl.158. st.5. Prekršajnog zakona zapisnik koji je obavljen u skladu s pravilima Zakona o općem upravnom postupku predstavlja javnu ispravu te također pored iskaza svjedoka i zapisnik u dijelu tereti okrivljenike za počinjenje prekršaja. Napomenuo je da su okrivljenici već prekršajno kažnjavani za počinjenje sličnih prekršaja te pokazuju sklonost u kršenju odredaba Zakona o investicijskim fondovima. Još je naveo da pravni kontinuitet djela za kojeg se tereti okrivljenike postoji i u Zakonu o otvorenim investicijskim fondovima s javnom ponudom (NN 16/13) međutim za počin ovih prekršaja da je zapriječena kazna u visini od 200.000,00 do 500.000,00 kuna te je agencija u skladu sa čl.3. Prekršajnog zakona predlaže da sud okrivljenike proglasi krivima i izrekne im novčane kazne u skladu sa Zakonom o investicijskim fondovima.

U završnoj riječi branitelj okrivljenika je naveo kako kroz dokazni postupak nije nepobitno dokazano da bi neprekidnom vremenskom razdoblju okrivljenici kršili odredbe Zakona o investicijskim fondovima u dijelu u kojem odredbe istog zakona određuju o kojim omjerima i u koje vrijednosne papire može biti uložena imovina fonda. Naveo je kako su u spisu priložena izvješća o vrednovanju imovine predmetnih otvorenih investicijskih fondova tek na određene dane pa da sud ne može sa sigurnošću utvrditi da u razdoblju između vremenskih datuma označenih u optužnom prijedlogu se fond nije uskladio sa zakonskim odredbama u pogledu ulaganja imovine fonda. Međutim, ističe da prekoračenja do kojih je došlo nije posljedica izravnog ulaganja u određeni vrijednosni papir odnosno prekoračenje nije postojalo u trenutku stjecanja određenog vrijednosnog papira već daje prekoračenje posljedica kretanja cijene istih vrijednosnih papira na tržištu. S obzirom na krizu na financijskim tržištima do koje dolazi tijekom 2008. i 2009. godine likvidnost tržišta opada to u vremenskom razdoblju koje je označeno u optužnom prijedlogu da okrivljenici nisu mogli otpustiti predmetne vrijednosne papire na tržištu pa se u tom smislu i uskladiti s odredbama Zakona. Tome da svjedoči činjenica kako to iskazuju preslušani svjedoci da vrijednosni papiri nisu našli kupca ni u razdoblju od otvorenja likvidacije fonda, a da to razdoblje traje već više od godinu dana. Ukoliko likvidator fonda nije u mogućnosti prodati predmetnu imovinu fonda da se postavlja pitanje kako su to mogli okrivljenici učiniti u razdoblju koje je označeno prijedlogom. Molio je sud da prilikom odluke o sankciji uzme ove činjenice u obzir, a posebice činjenicu da prekoračenja nisu posljedica kupnje određenog vrijednosnog papira te da nisu postojale u vrijeme stjecanja predmetnih vrijednosnih papira već su posljedica tržišnih kretanja koja nisu bila pod kontrolom okrivljenika. Naveo je kako je u istom vremenskom razdoblju došlo do likvidacije te stečaja više financijskih institucija jedne banke te stečaja i/ili blokade više društava čije su dionice i obveznice kotirale na zagrebačkoj burzi pa da stoga treba uzeti u obzir tržišno okruženje u kojem se našlo društvo za upravljanje pa tako i okrivljenici.

Nakon ovako provedenog postupka na temelju obrane okrivljenika i provedenog dokaznog

postupka sud je utvrdio kako su okrivljenici počinili prekršaje opisane pod a) i b) izreke ove presude.

Odredba čl. 101. st.1. t.2. Zakona o investicijskim fondovima (NN 150/05) propisuje kako ulaganje imovine otvorenog investicijskog fonda s javnom ponudom podliježe ograničenjima i to najviše 10 % neto vrijednosti imovine fonda može biti uloženo u prenosive vrijednosne papire ili instrumente tržišta novca jednog te istog izdavatelja pod uvjetom da ukoliko je vrijednost prenosivih vrijednosnih papira ili instrumenata tržišta novca jednog te istog izdavatelja koji čini imovinu fonda veća od 5 % neto vrijednosti imovine fonda zbroj vrijednosti tih ulaganja za sve takve izdavatelje ne smije prijeći 40 % neto vrijednosti imovine fonda.

Nedvojbeno je kako je prvookrivljenik X. d.o.o., ranije X. d.o.o. pravna osoba ovlaštena za obavljanje poslova osnivanja i upravljanja investicijskim fondovima te da su drugookrivljenik i trećeokrivljenik odgovorne osobe prvookrivljenika. Nedvojbeno je, a što proizlazi iz obrane okrivljenika kako u vremenu opisanome u izreci pod a) izreke ove presude nisu poštivali ograničenje iz čl. 101. st.1. t.2. Zakona o investicijskim fondovima prema kojem najviše 10 % neto vrijednosti imovine fonda može biti uloženo u prenosive vrijednosne papire ili instrumente tržišta novca jednog te istog izdavatelja i to u postocima imovine pobliže citirane u izreci pod a) uložene u obveznicu izdavatelja I. d.d. i R. d.d. Dalje je nedvojbeno, a što proizlazi iz obrane okrivljenika kako u vremenu opisanome u izreci pod b) ove presude nisu ispunjavali svoju obvezu propisanu Zakonom o investicijskim fondovima jer nisu poštivali ograničenje ukoliko je vrijednost prenosivih papira ili instrumenata tržišta novca jednog te istog izdavatelja koji čine imovinu fonda veća od 5 % neto vrijednosti imovine fonda zbroj tih ulaganja za sve takve izdavatelje ne smije prijeći 40 % neto vrijednosti imovine fonda. Opisanim postupanjem okrivljenici su ostvarili sva Zakonom o investicijskim fondovima propisana obilježja prekršaja za koje se terete u izreci ove presude pod a) i b). Iako okrivljenici u svojoj obrani navode kako opisanim postupanjem nisu počinili prekršaj jer daje riječ o specifičnoj prirodi posla i da su se oni usklađivali unutar razumnog roka i da nisu nastupile nikakve štetne posljedice za ulagatelje sud nije prihvatio njihovu obranu u navedenom dijelu kao logičnu i uvjerljivu. Naime, iz iskaza ispitanih svjedoka K. S. i J. M. kojima je sud u cijelosti poklonio vjeru ocjenjujući njihove iskaze objektivnima, vjerodostojnima i potpunima nedvojbeno proizlazi kako su okrivljenici bili u prekršaju i po 200 dana i to konkretno za I. d.d. od 26. svibnja 2010. do 02. siječnja 2012., dakle ukupno 222 dana, a za R. d.d. kontinuirano od 26. svibnja 2010. do 28. lipnja 2011., a kako to proizlazi iz zapisnika o provedenom nadzoru od 20. svibnja 2011. godine u kojeg je sud izvršio uvid na glavnoj raspravi te gaje koristio kao dokaz u ovom postupku s obzirom daje isti sastavljen u skladu s odredbama čl. 158. st.5. Prekršajnog zakona, a iz iskaza svjedoka J. M. proizlazi kako je nakon 20. svibnja 2012. bio izvanrednom nadzoru i kako je i dalje zatekao propuste vezano uz vrijednost imovine fonda što daje i uzrokovalo likvidaciju fonda, a da je za ulagače nastupila šteta jer oni koji su htjeli izaći iz fonda nisu mogli biti isplaćeni, a također da u postupku likvidacije nisu isplaćeni svi ulagači. Dakle, s obzirom na iskaz svjedoka sud je utvrdio kako su okrivljenici u kontinuitetu činili prekršaje za koje se terete u izreci ove presude pod a) i b) zbog kojih su ulagači pretrpjeli štetu u smislu nemogućnosti da budu isplaćeni, a što je rezultiralo i likvidacijom prvookrivljenika.

Nakon što je sud okrivljenike proglasio krivima za prekršaje opisane u izreci pod a) i b) presude odlučio je o kazni koju će izreći okrivljenicima.

Odredba čl.232. st.1. 1.19. i st.2. Zakona o investicijskim fondovima (NN 150/05) propisuje novčanu kaznu od 50.000,00 do 500.000,00 kuna za pravnu osobu te novčanu kaznu u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna za odgovornu osobu ako ne poštuje ograničenja ulaganja određena čl. 101. cit. Zakona.

Prilikom odmjeravanja novčane kazne sud je vodio računa o svim okolnostima koje se odnose na počinjeni prekršaj i okrivljenike i to kako olakotnim, tako i o otegotnim okolnostima, te im je kao olakotnu okolnost cijenio djelomično priznanje počinjenja prekršaja, dok otegotnih okolnosti sud nije našao, te je okrivljenicima izrekao Zakonom propisanu minimalnu novčanu kaznu iz to prvookrivljeniku u iznosu od 50.000,00 kuna te drugookrivljeniku i trećeokrivljeniku od po 10.000,00 kuna, držeći da će se izrečenim minimalnim novčanim kaznama postići svrha kažnjavanja, kako opće tako i specijalne prevencije, pa ovaj sud smatra kako je kazna individualizirana u odnosu na počinitelje.

Na temelju čl. 152. st.3. Prekršajnog zakona (NN 107/07, 39/13) ukoliko okrivljenici plate dvije trećine izrečene novčane kazne u roku od 60 dana po pravomoćnosti ove presude novčana kazna smatrat će se u cjelini plaćenom.

Dana 01. srpnja 2013. godine stupio je na snagu Zakon o otvorenim investicijskim fondovima s javnom ponudom (NN 16/13) koji odredbom čl.388. propisuje da danom stupanja na snagu tog Zakona prestaje važiti Zakon o investicijskim fondovima (NN 150/05) u dijelu koji se odnosi na otvorene investicijske fondove s javnom ponudom. Odredba čl.3. Prekršajnog zakona (NN 107/07, 39/13) propisuje da će se prema počinitelju prekršaja primijeniti propis koji je bio na snazi u vrijeme kada je prekršaj počinjen, a ako se nakon počinjenja prekršaja propis jedanput ili više puta izmijeni da će se obvezno primijeniti propis koji je blaži za počinitelja. S obzirom na visinu novčane kazne sud je prema okrivljenicima primijenio Zakon o investicijskim fondovima (NN 150/05) kao blaži Zakon jer za okrivljenike propisuje nižu visinu novčane kazne od one propisane Zakonom o otvorenim investicijskim fondovima s javnom ponudom (NN 16/13).

Odluka o troškovima prekršajnog postupka temelji se na odredbi čl. 139. st.3. u svezi sa čl. 138. st.3. u svezi sa Prekršajnog zakona, te predstavlja paušalne troškove ovog suda s obzirom na složenost i trajanje postupka.

U Splitu, 07. studenog 2013. godine

Zapisničar
J. B., v. r.

Sudac
J. P., v. r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv presude dopuštena je žalba u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se podnosi Prekršajnom sudu u Splitu, Domovinskog rata 4, u dva primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske.

Za točnost otpavka-ovlašteni službenik

J. B.